

Розділ 1

І все ж, корпоративи – зло. Я щойно знову відшила чергового потенційного залицяльника, який нахабно запрошував потанцювати. У мене що, на лобі написано: бажаю шаленого драйву? Ні! Гучна музика, море безкоштовного алкоголю і п'яні співробітники, які зовсім не контролюють себе, – це не моє.

Взагалі, в чий запалений мозок могла прийти думка святкувати двадцятиріччя компанії у нічному клубі? У мене вже сніжило в очах від дратівливої ??світломузики, а з-за галасливих басів розколювалася голова.

Я протислася крізь веселий натовп, промайнула у широкий туалет і опинилася в затишній, майже ідеальній тиші.

- Йой! - Моїй радості не було межі.

Уздовж далекої стіни розташовувалися вмивальники, до них і пішла, щоб хлюпнути в обличчя холодної води. Я помітила у відображенні чистого дзеркала, що в кімнаті три кабінки, всі вони були порожні. Наскільки встигла розглянути: вмивальники, кахельні стіни та підлога – ідеально чисті та блищать, хоч їж із них!

Взагалі, я не фанат нічних клубів, але цей «Куб», за чутками, призначався для верхівки, і так просто до нього не потрапити. Так ось про що говорила моя начальниця, коли казала:

– Раділа б, Власова, що нас усіх запросили. Це ж така подія!

Я повелася на її умовляння прийти сьогодні лише тому, що сподівалася зміцнити своє становище у фірмі, познайомитися з колективом і, як сказала Валерія Миколаївна, завести корисні зв'язки. Які, я поки що не зрозуміла. Серед тих п'яних тіл, що тусилися у залі, досить складно було розібрати, хто є хто! Для мене вони всі... п'яне збіговисько. А завтра вже мило посміхатимуться в обличчя, ніби нічого такого не сталося.

- Настав час тікати, поки ця комедія не переросла в трагедію, - промовила я, дивлячись на своє відображення в дзеркалі.

Ще й, чорт забирай, причепурилася, нафарбувалася спеціально. Коротка, чорна сукня обліпила мене, відтіняючи бліду шкіру, а глибокий виріз і ліфчик пуш-ап демонстрували у вигідному світлі мій впевнений другий розмір грудей. У дзеркалі на мене дивилася інша дівчина, грайлива незнайомка, здатна причарувати будь-якого чоловіка одним поглядом. Невже це справді я? Усміхнулася собі і надіслала повітряний поцілунок відображенню. Давно ж мені не вдавалося вирватися з домашньої рутини і перетворитися з бридкого каченя на справжнього лебедя. Напевно, саме це і стало вирішальним фактором, щоб прийти на свято і хоч трохи відволіктися від нагальних проблем.

Я тільки-но увійшла в одну з порожніх кабінок і зачинила за собою двері, як раптом заціпеніла, ніби стала вимушеним сліпим глядачем чужого особистого життя. Чудово розчула, як голосно грюкнули двері в туалет і, здається, зачинився замок?

- Давай, крихітко, я хочу тебе! - Збудженим голосом пробасив чоловік. - Іди до татка, маленька...

Зайшла одна, чорт забирай, носик припорошити! Я боялася навіть поворухнутися або ковтнути слину, щоб ненавмисно не видати себе. Адже вони навіть не спромоглися перевірити, є хтось у туалеті чи ні. Хоча, з огляду на підвищений градус екстриму, гадаю, парочку це лише збуджує.

Дівчина нічого не відповіла, судячи з характерного шуму, вона відразу ж взялася за справу - розстібнула ремінь і стягнула штани.

- О!..Так... ще! Боже...

Далі почалося пекло у всіх сенсах цього слова. Стогін і зітхання, брудні слівця, хлюпаючі звуки... Жахливо, брудно! Але, водночас, організм починав проти волі заводитися, наче я ввімкнула порно і вирішила трохи розважити себе перед сном. Жахіття, мене нудило від однієї тільки думки, що я стою тут, як дурепа, і слухаю, так тепер ще й з'явився дратівливий дискомфорт між ногами, контролювати який не в моїх силах.

- Так! Бери глибше ... - Низько гарчав він, напевно, отримуючи нереальне задоволення.

Мені вже здавалося, що це катування ніколи не закінчиться. Скільки

минуло: хвилина чи двадцять? Дівчина знала свою справу на «відмінно», ніби мінет – це сенс її життя. Ну, судячи з захоплених зітхань чоловіка.

Нарешті незнайомиць хрипко скрикнув. Здається, справа закінчилася, я могла видихнути від полегшення та стерти піт з чола. Здалося, ніби це я там стояла на колінах і старанно працювала над членом, настільки спітніла і... розпалилася. Від останньої думки мене пересмикнуло.

– Богиня! - Скільки ж захоплених емоцій він вклав в одне слово. Дивовижно.

- Все, що забажаєш, красеню, - нарешті відгукнулася дівчина, голос її виявився досить схриплим. Неприємний такий, що краще б і не відповідала зовсім.

Дверцята грюкнули, парочка спішно покинула туалет, а я не вірила, що мої тортури нарешті закінчилися. Спершу обережно визирнула з кабінки і, переконавшись, що нікого немає, вийшла.

Все, їду додому і крапка. Ще одного такого приниження не витримаю. Серце билось в божевільному ритмі, ніби щойно я пробігла крос, не могла ніяк віддихатися. Проте піти непоміченою не вдалося. У дверях зіткнулася з чоловіком, який нахабно закрив мені шлях:

- Далеко зібралася? - кинув насмішкувато і практично заштовхав мене глибше до кімнати.

Солідний, у діловому костюмі та трохи ослабленій краватці. У його блакитних очах не було жодної емоції, вони лякали до тремтіння в колінах. В них стояв холодний розрахунок і твердий намір, якого я зовсім не зрозуміла. Чоловік облизнувся, привертаючи увагу до своїх пухких губів, раптом промовив:

- Що дивишся? Тепер мене обслуговуй. Вперед, - показав пальцем на підлогу біля себе, збиваючи мене з пантелику.

Лише через секунду зрозуміла, про що мова, і відразу заперечила:

- Ви мене з кимось плутаєте!

Я розлютилася, що цей чолов'яга прийняв мене за ту повію, та ще й з нахабством жбурнув в обличчя вказівку, ніби він – мій бос, а я повинна виконувати будь-яку його забаганку.

- Начхати, йди сюди, швидко! - гримнув, а я інстинктивно відійшла назад.

- Я не... ви не так зрозуміли, це була інша...

- Хочеш пограти в недоторкану? – посміхнувся покидьок. Він закрив нас на замок, втекти тепер не вийде... Наблизився до мене, в його виразах, як і раніше, залишалася черствість і відчуженість, через яку в мене поповзли мурашки по тілу. Такий з легкістю зломить волю і змусить робити все, що забажає.

- Крихітко, у мене немає часу на твої безглузді ігри.

Він підкоряв собі - з силою натиснув на плечі, мені не залишалося іншого вибору, довелося опуститися перед ним на коліна і стати в принизливую позу. Я зараз була лялькою в його руках, тільки робити те, що він просить - нездійсненно! Вхопилася долонями за коліна чоловіка і намагалася триматися від його паху на пристойній відстані. Ні, це все точно якийсь поганий сон! Чому я не опираюсь? Не волаю, зрештою? Що зі мною не так?! Все дивилася в блакитні очі і намагалася знайти в них бодай одну відповідь, але марно. Чоловік тримався впевнено, ніби для нього подібна ситуація – буденність. Його навіть не хвилювало, що ми в туалеті, де, хай і чисто, але все ж... Дико і гидко!

- З моїм заступником ти не панькалася, відразу до справи перейшла, - невдоволено огризнувся він і натиснув на потилицю, але я чинила опір.

Чорт забирай, я ж не хвойда, якій начхати де, з ким і як!

- Давай, досить гратися. Корчиш із себе недоторкану, хоча ще п'ять хвилин тому, не соромлячись, смоктала так, що аж у коридорі було чути!

- Та це була не я! - ситуація складалася так, що впертий баран нічого не хотів чути.

І відпускати мене, мабуть, теж не поспішав. Миттєво розстебнув штани і трохи стягнув униз, я навіть йойкнути не встигла - чоловік знав, як змусити

робити те, що йому треба. Здавив горло однією рукою і затис пальцями ніс, а коли я розкрила рота, з переможним блиском в очах втиснув мою голову в свій пах. З очей вмить покотилися сльози, я не хотіла підкорятися, але, схоже, вибору мені не залишили.

- Надумаєш вкусити, сильно пошкодуєш, - ніби прочитав мої думки і діяв на випередження. - Смокчи!

У мені боролися змішані почуття, одночасно хотілося заподіяти біль цьому ідіотові і швидше забрати звідси ноги, але... Не знаю, з яких глибин моєї підсвідомості прийшли інші думки, брудні й вульгарні, саме вони штовхали мене вперед, як ту дівчину, взяти член до рота. Все одно вибір не великий, принаймні так здавалося. Звичайно, я далеко не незаймана, щоб соромитися, проте зараз ситуація видалася надзвичайна.

- Ну, довго ще чекатиму? - Уточнив.

Його роздратований голос різав слух. Здалося, ще секунда, і мені гаплик. Розуміючи, що ми самі й допомоги чекати нема звідки, важко проковтнула слину. Вперше в житті мені насправді було лячно і водночас хвилююче. Чорт, Машо... Ти напилася? Вже не знаю, магнетизм незнайомця на мене діяв подібно до афродизіаку або те, що він панував наді мною і збирався взяти силою.

- Слухай, гра у хорошу дівчинку перейшла усі межі.

Цього разу мені довелося плюнути на мораль і увібрати до рота голівку. Стояти ось так, на, нехай і чистій, але підлозі туалету... принизливо. Чим більше я про це думала, тим сильніше ненавиділа себе за слабкість та невміння ставити жирну крапку у суперечці. Адже, якби із самого початку послала його під три чорти, він би і не став так тиснути, а знайшов собі іншу жертву!

Чоловік виявився надто нетерплячим, боляче схопив за волосся і увійшов глибше, у мене миттю проступили сльози на очах від несподіванки. Занадто глибоко... занадто швидко... все занадто! Він сам визначав ритм поштовхів і щоразу робив це грубіше, ніби карав за щось. Принаймні так здавалося. Я не могла цього терпіти, тортури ставали нестерпними, але його не хвилювало нічого. Чоловік тихо стогнав, наплювавши на мораль та мій комфорт. А я мріяла якнайшвидше закінчити з усім цим, потягнулася

рукою до яєчок і промасажувала їх, відразу почувши задоволене хрипіння. Потрібно просто відключити мозок і завершити торттури.

На превеликий подив, поступово я розслабилася і втяглася в процес, навіть не помітила, в який момент чоловік припинив насильно штовхатися мені до рота. І саме з цієї хвилини почалося щось дивне... Те, що ніяк не вписувалося в мої звичні межі: я із задоволенням, майже на всю довжину охоплювала член незнайомця, то прискорювалася, то зупинялася, щоб збудити язичком. Увійшла до смаку. Мене фактично роздратували хрипкі стогони, після яких починала смоктати активніше, аби почути їх знову. Я старалася до ниття в кістках і часом сама стогнала, насправді насолоджуючись процесом. Жаріння, що потекло по судинах, розтікалося з божевільною швидкістю, у приміщенні вже було парко і дихати нічим. Загострення і напруженість між нами відчувалося навіть фізично - я страждала від потреби, відчувала, що вже повністю мокра!

- Давай, не зупиняйся, - гарчав він, коли вкотре я відсторонилася, щоб перевести подих.

Знову схопив за волосся, але не штовхнувся до рота, натиснув на шию так, щоб дивилася йому в очі. Я облизала губи і кліпнула кілька разів, намагаючись струсити з себе дивний серпанок пристрасті. Загіпнотизував він мене, чи що? Ні сказати, ні поворухнутися, нічого не можу!

Чоловік усміхнувся, поки розглядав мене, на його обличчі безпомилково читалося задоволення, не фізичне, а моральне. Я знову облизнулася, щоб змочити губи, а незнайомець раптом примовив з усмішкою:

- Що, знову хочеш взяти член до рота?

Та як він сміє!.. Відповісти нічого не встигла, в одну мить покидьок тицьнув його мені в обличчя і не залишалося нічого іншого, як продовжити. Адже це не могло тривати вічність, чоловік балансував на межі, мені потрібно було якнайшвидше покінчити з мінетом.

Я допомагала собі долонею і прискорилося настільки, наскільки могла, наплювавши на дискомфорт та інше. Все тіло гуло від незручного положення, а коліна навіть майже не відчувала, ноги затерпнули.

- Ох... хитра лисиця, - простяг він і раптом відсторонився.

Схопив член долонею і, відкинувши голову, став мастурбувати при мені, не припиняючи хрипіти. Нарешті! Однак, рано я раділа.

- Сюди повзи, - наказав він грубим голосом.

Судини здулися на його члені, ясна річ, що вже ось-ось закінчить, але що він задумав? Не буду повзти до нього! Що думає, у мене вже зовсім гордості немає?

Він grimнув і сам підійшов. Отож бо! Не сподобався тобі мій опір, чи не так?!

- Відкрила рота, негайно! – ревів, ледве стримуючи себе.

- Та пішов ти, я не бу...

Звичайно, хто б сумнівався, що чоловіка зупинить моє бажання? Він схопився великим і вказівним пальцем за щоки, завдаючи мені різкого болю. Як тільки широко розкрила рота, в нього відразу полетіли краплі сперми. Довелося заплющити очі, кат, здавалося, зібрався помітити все обличчя і не панькався.

На мене після всього пережитого вже накочувала паніка: коліна тремтіли, а у горлі застрягла колюча грудка. Намагалася триматися, нема чого показувати слабкість, його вона лише потішить. Обережно стерла з очей гідку, липку рідину і зморгнула.

Почула кроки, а судячи з того, що слідом потекла вода - вирішив підмитися. Я від безсилля звалилася дупою на холодну підлогу і чекала моменту, щоб забратися звідси. Навіть не уявляю, хто він і чому так вчинив зі мною. Можливо, переплутав із тією дівчиною, ось тільки... Хіба від цього легше? Почувалася брудною, приниженою і розтоптанною. Сама йому все дозволила, дурепа! Ненавиджу себе ще й за те, що збудилася через мінет незнайомцю. Шлунок від запаху сперми звело спазмом, але це майже не хвилювало мене зараз. Сльозинка все ж таки скотилася по щоці саме в той момент, коли покидьок повернувся на місце, посміхнувся. Він поліз до кишені штанів і дістав звідти гаманець.

- Ось, - жбурнув у мене грошима. - Ти їх не коштуєш, але це за старання,.

Триста доларів. Здається, щойно мене принизили нижче плінтуса, порівнявши із повією. Поки я шоковано мовчала, мужик поспіхом пішов, не давши мені як слід відігратися на ньому. Скільки приємних слів я хотіла сказати, навіть плюнути в нахабну пику. А тепер все марно. Чудово, Машо, тебе щойно завоювали, як фізично, так і морально.

Все ж емоції взяли гору і я... гірко засміялася, як крикливиця, дивлячись на ті паскудні зелені купюри. Подумати тільки! Лише прийшла на корпоратив, хотіла розслабитися і хоч трохи відволіктися від наших сімейних проблем, як на тобі.

Я вагалася. З одного боку, взяти гроші, означало визнати свою... продажність, нікчемність. Краще залишити їх тут і піти, поки ситуація не стала критичною. З іншого боку, якби ми тільки не потребували так гостро грошенят... Тремтячою рукою взяла дорогоцінні папірці, заховала їх у ліфчик, бо більше покласти нікуди. Зітхнула.

Часу на боротьбу з внутрішніми демонами у мене не було, ще варто було привести себе в порядок, наскільки це можливо, і якнайшвидше піти. Потім вирішуватиму, що з цим усім робити. Зрештою, я могла знайти мужика в офісі і шпурнути гроші назад, заразом висловити йому все, що хотіла. Ось чому сміливість приходить після? Де була твоя гордість, Машо, десять хвилин тому, га?

Поспіхом вмилася, змочила волосся і недбало стерла макіяж. Дивилася на себе в дзеркало, не розуміючи, не впізнавала незнайомку з мокрим волоссям і потеклим макіяжем.

- Та що з тобою? - прокричала віддзеркалюванню, відчуваючи, як потихеньку втрачаю витримку.

Губи тремтіли. Ще трохи, і ганебні сльози неминуче покотилися б по щоках. Зберися. Припини принижувати себе, ти сильна, ти впораєшся! Я чіпко вхопилася пальцями за вмивальник, намагаючись на ньому згаяти всю злість, що завирувала у судинах. Як це трапилося? Ніколи в житті і нікому не дозволяла так із собою поводитися, а зараз... А що зараз? Що, чорт забирай, зі мною сталося? Відповідей не було, як і часу розмірковувати.

Гучно регочучи, до туалету ввійшли три п'яні дівчини. Здавалося, їм не було справи, хто стоїть біля дзеркала і в якому вигляді, але я встигла себе

накрутити настільки, що фактично близько до серця сприймала кожне реготіння на свій рахунок.

Я кулею вискочила звідти і одразу опинилась у хаосі: люди продовжували веселитися, танцювати, корпоратив саме в розпалі, щоб його! Вони дивилися на мене, сміялися... Здавалося, кожен у клубі вже знає та й потішається. Досить! Припини накручувати себе!

- Гей, мала, не хочеш...

- Пішов до біса! - гримнула на якогось хлопця і розвернулася, коли той збирався схопити мене за руку.

Кожен розцінювався як потенційний кат, я не розрізняла, хто приятель, хто ворог. Роздратовано відштовхувала від себе будь-кого, хто перетинав шлях до свободи.

- Істерічка, - почула голос того хлопця, але не обернулася. - Я ж просто потанцювати пропонував.

Плювати на все, зараз не до сентиментів, потім, якщо зустріну його в офісі, обов'язково вибачусь. Хоча... Хочу забути все, як страхітливий сон та крапка.

Ще ці брудні гроші! Чому вони, чорт забирай, палили шкіру, наче розпечені. Ніби нагадували весь час про себе і про те, як саме з'явилися у мене.

Додому фактично бігла, начхати, що на підборах і в короткій сукні. Яке щастя, що наш будинок був поблизу, і можна дійти пішки. Поза клубом я змогла спокійно видихнути, а згодом навіть перестала бігти, ніби за мною вже не гналися гончі з пекла.

Гроші, гроші... Чорт би їх узяв! Нічого, я знайду тебе, цапа, і шпурну зелені в обличчя, не посоромлюся у висловлюваннях! Саме так і зроблю, єдине правильне рішення за минулий час. Рішучості тепер хоч відбавляй, гордовито скинула підборіддя і нарешті вгамувалась. Адже, якщо додам до наявної суми ще трохи, то зможу сказати, що саме я його використала. Хоч сама думка і абсурдна, але як варіант згодиться.

Я вже увійшла у двір і раптом злякалася. Секунда знадобилася мені на осмислення і тільки потім, відчувши, як від паніки холоде кров у судинах, побігла.

Ні, не може бути! Боже, будь ласка, нехай швидка приїхала не до нас! Медики посідали до автівки, я не встигла лише на кілька секунд, щоб зазирнути всередину і підтвердити свої жахливі припущення. Або розвіяти їх.

Аби все було добре, аби це не до нас... Паніка вихором пронеслася по тілу, поки я поспіхом піднімалася на п'ятий поверх. Смикнула ручку, двері були не замкненими.

- Мамо! – скричала з порогу.

Поспіхом роззулася, одразу побігла до кімнати і... Серце миттю впхнуло в п'яти від побаченого. На жаль, мої припущення підтвердилися. Мати сиділа на ліжку і тихо схлипувала, міцно тримаючи в кулаці білий папірець. Чорт!

- Знову? - Я сіла поруч з нею і спробувала забрати призначення лікаря.

Або висновок про... Ні! Навіть думати забудь! Вона не віддавала, не хотіла з нею розлучатися ні на мить, немов від білого прямокутника залежало все її життя.

- Машо, ти не уявляєш, що тут було.

Мати обійняла мене, попестила по голові, а потім відсторонилася і віддала, нарешті, листок. Хоч би не те, що думаю! Я дико спітніла, поки вдивлялася в каракулі, ніяк не могла прочитати, як не намагалася.

- Все обійшлося, але ... - Почала матуся і не наважилася закінчити.

— Але?

Не подобається мені її поведінка. Відчуваю, знову настала чергова чорна смуга.

- Все повторилося наново, - тихо прошепотіла вона, підсіла ближче і лише

потім домовила: - Він просить хабара.

Йой. Хабар, хіба це новина? У мене саме на цей випадок уже були приховані гроші, як знала! Проте матусина нервова поведінка та заплакані очі не давали спокою.

- Мамо, ну чого ти? - Я ніжно стерла сльозинку з її щоки і поцілувала слідом. – У мене відкладено трохи, не натуркуй себе, прошу.

- На цей раз він хоче більше, набагато більше.

- Як... більше? Чому?

– Третій випадок за останні два місяці. Сказав, надто часто, починаємо нахабніти.

Нахабніти?! Він же знає деталі, розуміє, чому відбувається саме так і все одно тягне гроші на людському горі. Потвора!.. І користується тим, що поскаржитися ми не можемо, інакше самі попадемося. Чорт, чорт!

- Скільки він хоче цього разу? - Нічого, в ті рази знаходила гроші, так що і зараз якось викручусь.

- П'ятсот. Останній термін завтра ввечері. І, крім того, Петров чітко дав зрозуміти: якщо станеться ще один такий випадок, він більше не стане нас покривати. Сказав... - мати тяжко проковтнула слину, - що ми дві дурепи, які не знають, що роблять.

– Знаєш що, – впевнено почала я, – пішов той Петров куди подалі, не слухай його. Все ми вірно робимо. Впораємося і не допустимо повторення, гаразд?

- Але ж гроші, Машо, у нас немає стільки.

- Гроші є.

Всесвіт, ти що, у такий спосіб підкинув мені підробіток? Як би не мовилося смішно і неймовірно, але ці триста баксів і мінет незнайомцю щойно відчинили для мене потаємні двері. Нічого, ганьбу можна і пережити, а долари знову накопичити. Потім, як і планувала, кинути гаду в

обличчя. Я, хоч і горда, але є такі ситуації в житті, коли потрібно наступити на власне горло. Що й зробила:

- Нам... дали премію сьогодні, на честь дня народження компанії, ось.

Брехати рідній людині виявилось не просто, тільки який у мене вибір? Дістала три папірці по сто і показала матері.

- Інші двісті у мене приховані на чорний день. Дзвони Петрову.

— Премія? - Матуся не зводила очей від зелені. — Машо, це — диво. Як же добре, що ти змогла влаштуватись саме в цю фірму.

Але, як згадаю, скільки мені нервів і грошей коштувало пробитися на посаду молодшого помічника у відділ фінансів, аж здригаюся. Принизливо, маючи червоний диплом економіста, бігати купувати каву начальниці і тягати за нею папірці, зате вони платять стільки, скільки я не зароблю більше ніде! Хіба що на керівній посаді. Усі хотіли працювати в «Артемов та Ко». Артемов — заможна людина, покровитель, він славився тим, що дбав не лише про сиріт та інших бідних, але й у допомозі співробітникам. Надавав їм усіляку підтримку та пропонував найвигідніший соцпакет. Як і зарплатню. Тільки ось і вимагав від працівників тієї віддачі до спільної справи. Чесно кажучи, я мало що знала про нього, лише те, що старий майже відійшов від справ, а сімейним бізнесом зараз займаються його сини та онуки. Що логічно.

- Так, помічниця ... - Я гірко усміхнулася.

- Усі з чогось починали, сонечко. Якби тільки не та...

- Не треба, не згадуй, зараз проревемо з тобою до ранку. А мені завтра рано вставати.

Вона кивнула, теж не горіла бажанням шурувати минуле. Що було, те минулося. Бог не надсилає нам випробування, які ми не могли б витримати. Нічого, скоро настане переломний момент, і на всіх нас чекає біла смуга.

- Завтра подзвоню Петрову, зараз уже пізно.

- Так, звісно.

Я залишила гроші на тумбочці і, перш ніж піти за залишком, зазирнула до сусідньої кімнати. Спить... Слава Богові, цього разу знову обійшлося, але як повториться? Навіть думати не хотілося.

- Навіщо ж ти так із собою? І з нами...

Прошепотіла так тихо, що сама ледве розібрала. Серце розривалося на частини, обливалося кров'ю, хотілося якось допомогти, забрати хоч частинку болю, але... Це нереально. Все, що можна було зробити саме зараз – дати хабар. І, здавалося б, за що? Хто б міг подумати ще півроку тому, що так нереально повернеться наше життя?

- Йди спати. Все одно ми поки що не в змозі нічого змінити.

Мати поплескала мене по спині, зачинила двері перед носом і фактично силоміць змусила піти.

- Гроші в скриньці, візьмеш сама, гаразд?

Я вже не могла навіть стояти на ногах. Здавалося, хтось висмоктав із мене останні сили, залишилося тільки впасти на ліжко і міцно заснути.

- Звичайно. Лягай відпочивати.

...